

Lovtidende A

2012

Udgivet den 14. november 2012

12. november 2012.

Nr. 1051.

Bekendtgørelse af lov om godskørsel¹⁾

Herved bekendtgøres lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 8. september 2010, med de ændringer, der følger af § 44 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 471 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 166 af 28. februar 2012, § 1 i lov nr. 167 af 28. februar 2012, § 1 i lov nr. 610 af 18. juni 2012 og § 1 i lov nr. 611 af 18. juni 2012.

Lovens område m.v.

§ 1. Den, der er etableret på dansk område og udfører godskørsel for fremmed regning med dansk indregistreret motorkøretøj eller vogntog, der overstiger en af transportministeren fastsat vægtgrænse, skal have tilladelse hertil. Fællesskabstilladelse udstedt i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (forordning nr. 1072/2009) giver ret til at udføre nationale transporter. Tilladelse udstedes med gyldighed i indtil 10 år.

Stk. 2. Medmindre andet følger af bestemmelser fastsat af Den Europæiske Union, international aftale eller bestemmelser fastsat af transportministeren, kræver udførelse af godskørsel med motorkøretøj eller vogntog særlig tilladelse ved kørsel

- 1) over landets grænse eller
- 2) på dansk område af en virksomhed etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved godskørsel for fremmed regning forstås kørsel med motorkøretøj eller vogntog, hvorved der mod betaling af enhver art transporteres gods, der ikke tilhører eller er knyttet til køretøjets bruger på den i stk. 4 nævnte måde.

Stk. 4. Ved firmakørsel forstås kørsel med motorkøretøj eller vogntog, hvorved der kun transporteres gods, der tilhører den, der er registreret som bruger af køretøjet, eller gods som denne lejer, udlejer, låner, udlåner eller har i sin besiddelse med henblik på køb, salg, fremstilling, behandling, bearbejdning eller reparation. Kørslen kan tillige udføres med et køretøj eller vogntog lejet uden fører. Godskørslen, der kun må være en hjælpefunktion i forhold til virksomhedens samlede aktiviteter, skal udføres af en chauffør ansat hos denne eller, for så vidt angår kørsel her i landet, af en chauffør ansat hos en tilladelsesindehaver, der efter § 6 a, stk. 2, er godkendt til erhvervsmæssigt at udleje chauffører.

§ 2. Transportministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af køretøjer eller arter af godskørsel er undtaget fra kravet om tilladelse.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler med henblik på anvendelse eller gennemførelse af EU-regler om godskørsel med motorkøretøjer og arbejdstid for selvstændige vognmænd samt tilsvarende aftaler med andre lande.

Stk. 3. Transportministeren kan for alle former for virksomhed, hvis aktiviteter omfatter vejtransport, lastning og losning af farligt gods, fastsætte regler om udpegelse af sikkerhedsrådgivere, herunder regler om sikkerhedsrådgiverens opgaver og uddannelseskrav samt om betaling for afholdelse af prøver vedrørende sådanne personers kundskaber og færdigheder.

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 3. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles en her i landet hjemmehørende virksomhed, der foruden at opfylde de krav, der følger af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (forordning nr. 1071/2009),

- 1) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 2) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover, og
- 3) gør det antageligt, at den vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2. Der kan under de i stk. 1 nævnte betingelser meddeles tilladelse til her i landet hjemmehørende foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 38/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EF-Tidende 2003 nr. L 226, side 4-17).

Stk. 3. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1 og 2 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af transportministeren.

Stk. 4. Ved vurderingen af, om en virksomhed, der drives i selskabsform, opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 3, kan der indgå oplysninger om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre personer med væsentlige interesser i selskabet inden for de seneste 5 år

- 1) er blevet nægtet godkendelse som transportleder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som transportleder af en virksomhed med en tilladelse i henhold til denne lov, lov om buskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf eller
- 2) har været godkendt som transportleder af eller har haft væsentlige interesser i en gods- eller buskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i denne lov, lov om buskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf,
 - b) i forbindelse med udførelse af godskørselsvirksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser nævnt i § 12, stk. 1, nr. 1, litra a-h, eller
 - c) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende har været ansvarlige for.

§ 4. Virksomheden skal have en godkendt transportleder, der foruden at opfylde de krav, der følger af artikel 4 i forordning nr. 1071/2009,

- 1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 3) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover,
- 4) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og
- 5) gør det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

§ 5. Transportministeren kan fastsætte regler om ansøgningsindhold, herunder om hvilke økonomiske eller faglige krav, der skal være opfyldt.

Tilladelsens indhold, løn- og arbejdsvilkår m.v.

§ 6. Tilladelser i henhold til denne lov skal medbringes i motorkøretøjet under kørslen, herunder i udlandet.

Stk. 2. Tilladelsen skal udnyttes af den virksomhed, der har opnået denne, og den kan hverken helt eller delvis overgå til andre.

Stk. 3. Indehaveren af en tilladelse skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.

Stk. 4. Tilladelsesindehaveren skal efter påbud fra transportministeren indsende dokumentation for, at virksomheden følger de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.

Udførelse af godskørsel for fremmed regning

§ 6 a. Godskørsel for fremmed regning, der udføres med en tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, må kun udføres af

- 1) tilladelsesindehaveren eller en chauffør ansat hos denne,
- 2) en chauffør ansat hos en anden tilladelsesindehaver, idet der kun må ydes betaling for de med udlånet direkte forbundne omkostninger, eller
- 3) en chauffør ansat hos en tilladelsesindehaver, der efter stk. 2 er godkendt til erhvervsmæssigt at udleje chauffører.

Stk. 2. Det kan i tilslutning til en tilladelse til godskørsel for fremmed regning, jf. § 1, stk. 1, eller en tilladelse hertil udstedt inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde godkendes, at indehaveren erhvervsmæssigt udlejer chauffører. Godkendelsen omfatter tillige udlejning af chauffører til udførelse af erhvervsmæssig personbefordring.

Stk. 3. For godkendelse i henhold til stk. 2 finder bestemmelserne om meddelelse, fornyelse, tilbagekaldelse og bortfald af tilladelser i medfør af § 1, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om meddelelse af godkendelse i henhold til stk. 2.

Overenskomstnævn

§ 6 b. Arbejdsmarkedets parter kan oprette et overenskomstnævn, der består af 5 medlemmer. Nævnets formand, der skal være landsdommer, udpeges af Arbejdsrettens formand. 2 medlemmer udpeges af henholdsvis DI og Dansk Erhverv Arbejdsgiver, og 2 medlemmer udpeges af Fagligt Fælles Forbund. Medlemmerne udpeges for en 4-årig periode.

Stk. 2. For formanden og de øvrige medlemmer beskikkes en suppleant efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Nævnet suppleres med en repræsentant fra henholdsvis arbejdsgiver- og lønmodtagerside fra andre relevante overenskomstparter ved behandling af sager, der vedrører overenskomster indgået af disse.

Stk. 4. Nævnet udfærdiger en forretningsorden, der godkendes af transportministeren.

Stk. 5. Nævnet afgiver udtalelse om, hvorvidt bestemmelserne om løn- og arbejdsvilkår for chauffører i de pågældende kollektive overenskomster er fulgt i de i § 6 c, stk. 2, nævnte sager.

§ 6 c. Transportministeren hører overenskomstparterne til vurdering af, om en tilladelsesindehaver overholder § 6, stk. 3.

Stk. 2. I sager, hvor en af overenskomstparterne eller begge overenskomstparter udtaler, at bestemmelserne om løn-

og arbejdsvilkår for chauffører i de pågældende kollektive overenskomster ikke er fulgt, hører transportministeren overenskomst nævnet.

Vejtransportrådet, delegation, klageadgang m.v.

§ 7. Vejtransportrådet består af 11 medlemmer, der udpeges af transportministeren. 10 medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik, Dansk Erhverv, Dansk Erhverv Arbejdsgiver, Dansk Transport og Logistik, Danske Busvognmænd, Danske Speditører, DI, DI Transport, Fagligt Fælles Forbund og International Transport Danmark.

Stk. 2. Transportministeren udpeger blandt rådets medlemmer formanden, der skal have juridisk eller økonomisk uddannelse.

Stk. 3. For formanden og de øvrige medlemmer beskikkes en suppleant efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Rådet drøfter generelle og overordnede spørgsmål på transportområdet og kommer med anbefalinger til transportministeren om regulering af rammevilkårene for transporterhvervet.

§ 8. Transportministeren kan bemyndige statslige myndigheder under Transportministeriet til at udøve beføjelser i medfør af forordning nr. 1071/2009, forordning nr. 1072/2009 og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet i henhold til forordning nr. 1071/2009, forordning nr. 1072/2009 og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, herunder at afgørelserne skal påklages inden en bestemt frist, eller at afgørelserne ikke kan påklages.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler for udøvelse af vognmandsvirksomhed.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere vilkår for internationale tilladelser, der udstedes efter § 1, stk. 2, nr. 1.

Afmærkning af køretøjer

§ 9. Transportministeren kan fastsætte regler om afmærkning m.v. af køretøjer, der anvendes til godskørsel.

Gebyr

§ 10. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for behandling af ansøgninger og for udstedelse af tilladelse og godkendelse samt for udlevering af afmærkningsskilt og for udstedelse af bevis for anmeldelse i henhold til § 11. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om gebyr for udstedelse af kvalifikationsbeviser til chauffører.

Firmakørsel

§ 11. Et motorkøretøj eller vogn, hvis tilladte totalvægt overstiger en af transportministeren fastsat vægtgrænse skal, såfremt det anvendes til firmakørsel, anmeldes til told- og skatteforvaltningen, medmindre brugeren har tilladelse i henhold til § 1, stk. 1. Transportministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler herom.

Stk. 2. Beviset for anmeldelsen af det pågældende køretøj i henhold til stk. 1 skal medbringes under kørslen.

Tilbagekaldelse af tilladelser m.v.

§ 12. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, kan foruden i de i artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 nævnte tilfælde tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 3, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - b) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af gods, transport af farligt gods, køretøjers største tilladte totalvægt samt køre- og hviletid,
 - c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport med senere ændringer og Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR),
 - d) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,
 - e) miljølovgivningen om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - f) skatte- og afgiftslovgivningen,
 - g) lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport eller
 - h) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel eller
- 2) har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derved.

Stk. 2. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, kan tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. En godkendelse som transportleder af en virksomhed, jf. § 4, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 4. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse af en tilladelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 5. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, nr. 1, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, eller såfremt en

fører eller en anden, der optræder i virksomhedens interesse, gentagne gange groft har overtrådt vilkårene for tilladelsen.

Stk. 6. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, nr. 1, tilbagekaldes, hvis virksomhedens tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, tilbagekaldes efter stk. 1-4 eller artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 eller nægtes fornyet, på grund af at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 3 henholdsvis § 4.

§ 12 a. I forbindelse med behandlingen af sager om tilbagekaldelse af en tilladelse til godskørsel for fremmed regning kan myndighederne i nødvendigt omfang videregive oplysninger om overtrædelse af bestemmelser omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1, som en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, har begået i forbindelse med udførelse af hvervet.

§ 13. En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 eller denne lovs § 12 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse af en afgørelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, eller lovens § 12, stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 4, eller § 12, stk. 5, skal, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen, fremsættes over for Trafikstyrelsen, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. En afgørelse om tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, eller lovens § 12, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 2, eller § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, skal på begæring af indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen indbringes for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, og sagen behandles i disse tilfælde i strafferetsplejens former.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes, på grund af at virksomheden ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 4, nr. 3 eller 5. Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes, på grund af at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, og lovens § 12, stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2, § 13, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, og § 13, stk. 2, jf. § 4, nr. 3, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, og lovens § 12, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 2, § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 4, § 12,

stk. 5, § 13, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, og § 13, stk. 2, jf. § 4, nr. 5, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 5. En tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13 eller lovens § 12 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelse om tilbagekaldelse. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år, efter at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 14. (Ophævet)

§ 15. En tilladelse, der er tilbagekaldt, jf. § 12, skal sammen med et i henhold til § 9 udleveret afmærkningsskilt straks afleveres til den myndighed, der har udstedt tilladelsen.

§ 16. Politiet kan tilbageholde et motorkøretøj, med hvilket der udføres godskørsel i strid med loven, forskrifter udstedt i medfør heraf eller EU-regler om godskørsel med motorkøretøjer.

Stk. 2. Tilbageholdelse kan ske, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte bestemmelser. Tilbageholdelse kan endvidere ske, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde og sagsomkostninger eller for at sikre konfiskation, herunder værdikonfiskation, dog kun indtil de nævnte beløb er betalt eller der er stillet sikkerhed herfor. Sker dette ikke inden for 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i motorkøretøjet. Tilbageholdelse kan dog ikke ske, hvis den, der havde rådighed over motorkøretøjet, da overtrædelsen fandt sted, var uberettiget i besiddelse af dette.

Stk. 3. Retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation finder tilsvarende anvendelse.

§ 16 a. Politiet kan foretage ransagning af køretøjet i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Hæftelse ved international kørsel

§ 16 b. Den registrerede ejer eller bruger af et motorkøretøj med en totalvægt på 3.500 kg eller derover hæfter over for føreren af køretøjet og andre personer, der er tilknyttet dennes virksomhed og efter dennes anmodning deltager i og medvirker til transportens gennemførelse, for udgifter, der opstår under kørsel i udlandet, til behandling m.v. i udlandet og hjemtransport i forbindelse med sygdom.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den pågældende ved sin ansættelse svigagtigt har fortiet sygdommen, denne er selvforskyldt eller udgifterne afholdes efter

- 1) lovgivningen om arbejdsskadeforsikring,
- 2) lovgivningen om offentlig sygesikring,

- 3) bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger eller
- 4) bestemmelser i internationale overenskomster om social sikring.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til retshjælp og lignende udgifter, der opstår under kørsel i udlandet i tilfælde af konflikter med udenlandske myndigheder som følge af handlinger eller undladelser, der har en naturlig forbindelse med transportens udførelse.

Stk. 4. Den, der hæfter efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine eventuelle forpligtelser, forinden et køretøj kører ud af landet.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om hæftelsen, herunder om dens omfang efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, og om sikkerhedsstillelsen efter stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om fritagelse for sikkerhedsstillelse ved kørsel inden for nærmere angivne områder.

Uddannelse og efteruddannelse af chauffører

§ 16 c. Transportministeren kan bemyndige andre offentlige myndigheder eller private organisationer eller virksomheder til at varetage administrationen og træffe afgørelser i medfør af de regler, der er fastsat for at gennemføre De Europæiske Fællesskabers direktiv om grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej. Transportministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om godkendelse af sådanne myndigheder, organisationer eller virksomheder og i øvrigt fastsætte regler for deres virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

§ 16 d. Transportministeren kan fastsætte regler om kvalifikationskrav til føreren af de motorkøretøjer, der er omfattet af denne lov.

Straffebestemmelser m.v.

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1 og 2, § 6, stk. 1-3, § 6 a, stk. 1, § 11, § 15 eller § 16 b, stk. 4,
- 2) overtræder vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven,
- 3) overtræder bestemmelser, der er indeholdt i De Europæiske Fællesskabers forordninger om godskørsel eller erhvervsmæssigt udlejer chauffører uden at være godkendt hertil efter § 6 a, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af EU-regler vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse.

§ 17 a. Ved særlig grove eller gentagne overtrædelser af godskørselslovgivningen kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motorkøretøj, såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af lovgivningen, og såfremt konfiskation ikke er urimelig.

Stk. 2. I øvrigt gælder borgerlig straffelovs regler om konfiskation.

§ 17 b. Transportministeren kan pålægge ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at indsende dokumentation efter påbud i henhold til § 6, stk. 4.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 1989.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer.

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. Regler fastsat i henhold til §§ 5, 8, stk. 1, og 21 i lov nr. 293 af 23. maj 1973 forbliver i kraft, indtil de ophæves. Overtrædelse af disse regler straffes med bøde. § 17, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 471 af 18. maj 2011 om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Lovgivning i tilknytning til EU's vejtransportpakke), der angår § 3, § 4, § 5, § 6 a, stk. 1, 2 og 3, § 8, stk. 1, § 11, stk. 1, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16 b, stk. 2, nr. 3, § 17, stk. 1, nr. 1, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Loven træder i kraft den 4. december 2011.

Lov nr. 166 af 28. februar 2012 om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Arbejdstid for selvstændige vognmænd), der angår § 2, stk. 2, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2012.

Lov nr. 167 af 28. februar 2012 om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Bødeforhøjelser), der angår § 17, stk. 4, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2012.

§ 3

Lov nr. 610 af 18. juni 2012 om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Forenkling af tilladelseskravet til gods- og buskørsel, kontrol med løn- og arbejdsvilkår for chauffører, ændring af Vejtransportrådets sammensætning og opgaver, mulighed for tilbageholdelse af motorkøretøjer m.v.), der angår § 1, stk. 1, 2 og 4, § 6, stk. 1, 2 og 4, § 7, stk. 1 og 4, § 8, § 11, stk. 1, 1. pkt., § 15, § 16, § 16 b, stk. 1, § 17, stk. 1, nr. 1, § 17 b, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 16 i lov om godskørsel som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, og § 17 a i lov om buskørsel som indsat ved denne lovs § 2, nr. 7, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Tilladelser til godskørsel for fremmed regning og tilladelser til erhvervsmæssig personbefordring, der er udstedt inden lovens ikrafttræden, forbliver gyldige, indtil tilladelsernes gyldighedsperiode udløber.

Transportministeriet, den 12. november 2012

HENRIK DAM KRISTENSEN

/ Carsten Falk Hansen